

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.285/2014/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Gál Ferenc Ügyvédi Iroda (**ügyvédi iroda címe.**, ügyintéző: dr. Gál Ferenc ügyvéd) által képviselt **felperes neve, felperes székhelye** felperesnek - a Dr. Dékány Erzsébet Ügyvédi Iroda (**ügyvédi iroda címe** ügyintéző: dr. Dékány Erzsébet ügyvéd) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2014. május 21. napján meghozott 5.G.40.014/2014/3. számú ítélete ellen az alperes által 4. sorszámon előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az alperes 2012. évben a német **Y. GmbH**, magyarországi alapítású, **település neve** székhelyű társasága, a **X. Kft.** részére szállítmányozási jogviszony keretében, egyedi megbízások alapján Magyarországról, külföldi címzettek felé nemzetközi árufuvarozásokat végzett, illetve szervezett.

A peres felek ügyvezetői a személyes jó viszonyra tekintettel 2012. évben szóbeli keretmegállapodást kötöttek, mely alapján az alperes szállítmányozóként a fenti külföldi cég részére történő árufuvarozási tevékenységre adott egyedi megbízásokat a felperesnek. Ennek érdekében a felperes egy speciális, az átlagosnál nagyobb rakterű közúti szállítójárművet szerzett be, egy munkavállalója pedig a nemzetközi fuvarozáshoz szükséges képzésben is részt vett. Az alperes részéről leadott egyedi fuvarmegbízások, az alperesi megrendelő által összeállított általános szerződési feltételeket is tartalmazták, köztük az alábbi kikötést: „Megbízónkkal történő kapcsolatfelvétel tudtunk nélkül a fuvardíj ki nem fizetését eredményezi”.

Az év elején elvégzett áruszállítások felperes számára nem bizonyultak nyereségesnek, ezért a felperesi ügyvezető a szerződési feltételek újratárgyalását kezdeményezte, amely elől az alperes ügyvezetője elzárkózott, egyúttal telefonon

2012. április 23-án közölte, hogy más feltételek mellett megrendelést nem tud adni, így a továbbiakban nem ad át több fuvarmegbízást a felperes részére.

A 2012. április 10-én illetve 12-én teljesített utolsó két fuvarozáshoz kapcsolódóan a felperes 2012. április 16. illetve április 19. napján állított ki két számlát összesen 595.752,- Ft fuvardíj igényre vonatkozóan.

A felperes ügyvezetője, az alperes kereskedelmi ügyintézőjének 2012. május 2-i e-mail megkeresésére adott válaszában előadta, hogy az alperesi ügyvezető 2012. április 23-i telefonon közölt bejelentését felmondásnak tekinti, mely a közös együttműködés befejezését jelentette. Az alperes jelezte a felmondás tudomásul vételét, és, ezzel egyúttal visszautasította az újabb alperesi fuvarmegbízás elfogadását.

Mindezt követően a felperes ügyvezetője közvetlenül vette fel a kapcsolatot a **X.** Kft-vel és a továbbiakban vele létesített jogviszony alapján végzett speciális fuvarszervezői tevékenységeket.

Az alperes az utolsó két felperesi fuvarfeladásához kapcsolódóan kiállított számlák kiegyenlítésétől elzárkózott.

A felperes keresetében 595.752,- Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni alperest a perbeli két egyedi megbízás alapján, szerződészerűen teljesített áru fuvarozás után járó ellenszolgáltatás (fuvardíj) címén.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Nem vitatta, hogy a felperes a 2012. április 6-i illetve április 12-i fuvarmegbízásokat teljesítette, az áru leszállítása a megadott címekre megtörtént, azonban állítása szerint az alperes szerződést szeptemberben, amikor üzleti kapcsolatba lépett a **X.** Kft-vel, ez pedig valamennyi egyedileg megkötött fuvarszerződésben rögzített szerződési feltétel értelmében kizárja a felperes számára a fuvardíjkövetelés jogát.

A felperes ezzel kapcsolatos álláspontja szerint a két perbeli egyedi fuvarozási szerződés megkötése és teljesítése után történt csak kapcsolathelyettesítés az alperes megbízójával, ebben az időszakban a peres felek közötti szerződéses kapcsolat már megszakadt, annak alperesi felmondása miatt.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem szerint marasztalta a felperes javára az alperest. Az ítélet indokolása szerint az alperes védekezésében hivatkozott, általános szerződési feltételek alkalmazásával létrehozott szerződési feltétel, olyan verseny-tilalmi jellegű kikötés, amely a fuvarozási szerződések teljesítése során esetileg alkalmazható, és csak az egyedi szerződésekkel összefüggésben értelmezhető. Ennek megfelelően az alperesi megrendelővel való kapcsolathelyettesítés csak az egyes konkrét fuvarszerződések teljesítésének időszakában volt tiltott felperes számára. Az üzleti kapcsolathelyettesítésről való lemondás ennél kiterjesztőbben, felperes számára hátrányosabb módon nem értelmezhető, a konkrét eseti fuvarfeladatok elvégzése utáni időszakra nem vonatkoztatható. A peradatok alapján a bíróság azt állapította meg, hogy a két perbeli fuvarszerződés teljesítéskori, illetve ezeket megelőző kapcsolathelyettesítés nem igazolt, így az alperes az egyébként nem vitatott összegű fuvardíj megfizetése alól nem mentesülhet.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak eljárásjogi okból történő hatályon kívül helyezését. A felperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a rá háruló bizonyítási teherrel kapcsolatban a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírtak ellenére őt nem tájékoztatta, sérelmezte továbbá, hogy az általa bejelentett tanúbizonyítási indítványt a bíróság figyelmen kívül hagyta, és ezzel kapcsolatban az ítélet indokolást nem tartalmaz.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokok alapján történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **nem alapos.**

Az elsőfokú bíróság a perbeli tényállásból helyes jogkövetkeztetést vont le, az ítélet indokolásában kifejtettekkel az ítélet táblája egyetért, a tényállás kiegészítésre irányuló további bizonyítás pedig az alábbiakra tekintettel szükségtelen.

Az elsőfokú eljárás szünetelését megelőző perszakaszban az alperes - a felperes által csatolt okirati bizonyítékok ismeretében - már jogi képviselő útján terjesztett elő érdemi ellenkérelmet. A Gyulai Törvényszék 15.G.40.055/2013/3. sorszám alatti jegyzőkönyve 2. oldalán rögzített alperesi nyilatkozatokból egyértelműen kitűnik, hogy alperes felperesi szerződésszegésre hivatkozással kívánt mentesülni fuvardíj fizetési kötelezettsége alól. Ezzel kapcsolatban alperesi jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy a bizonyítás az alperest terheli, erre tekintettel terjesztett elő tanúbizonyítási indítványt, illetve a következő tárgyalásra vállalta az alperesi ügyvezető személyes megjelenésének biztosítását, majd ezt követően - a tárgyalás megtartása előtt - került sor az eljárás szünetelésére. Az újraindult eljárásban megtartott folytatólagos tárgyalástól alperes jogi képviselője előzetes bejelentéssel távol maradt, de nem jelent meg az alperes ügyvezetője sem, akinek az előzetes bejelentés ellenére történő távolmaradása a bizonyíték-mérlegelés során a Pp. 206. § (2) bekezdésének alkalmazásával alperes terhére értékelendő. Ehhez képest helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor személyesen meghallgatta a tárgyaláson megjelent felperesi ügyvezetőt, akinek az okirati bizonyítékokkal összhangban álló nyilatkozata az ítélezés alapjául szolgáló tényállásként volt figyelembe vehető.

A Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség a jogi képviselővel eljáró fél irányában is terheli a bíróságot, jelen esetben azonban ezzel kapcsolatos bírói mulasztás azért nem állapítható meg, mivel az alperesi jogi képviselő jegyzőkönyvezett saját nyilatkozatából tűnik ki az, hogy pontosan ismerte a ráháruló bizonyítási kötelezettségeket. A tanúbizonyítással kapcsolatos indítvány figyelmen kívül hagyása pedig azért nem jelent perbeli esetben lényeges eljárási szabálysértést, mivel a szerződés megszűnésének felperes által előadott módját, körülményeit és időpontját az alperes nem vitatta, és a tanúbizonyítás sem erre irányult volna. A kétségbe nem vont felperesi állításokat a Pp. 163. § (2) bekezdés alkalmazásával szabályszerűen vehette figyelembe az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során. A meg nem

cáfolt felperesi nyilatkozat lényege pedig az volt, hogy az alperesi ügyvezető 2012. áprilisában szóban felmondta a felek közötti keretszerződést és a felek közötti jogviszony

jövőre nézve történő megszűnése (Ptk. 321. § (1) bekezdés) nyomán, csak azt követően került sor új szerződési kapcsolat létesítésére a felperes és a **X.** Kft. között.

Jelen perben a Ptk. 209.§ (1) bekezdése, illetve a Ptk. 205/B. § (2) bekezdésére nem történt hivatkozás a felperes részéről, így a nem fogyasztói szerződésből eredő jogvita elbírálásakor - az érvénytelenség hivatalbóli vizsgálhatóságának hiányában - abból kellett kiindulni, hogy az alperes által hivatkozott általános szerződési feltétel a felek közti szerződés részévé vált, és érvényes. Ilyen elbírálási szempontok mellett valóban szükséges volt a szerződési feltétel Ptk. 207.§ (1) bekezdés szerinti értelmezése.

Az ítéltábla álláspontja szerint is helyes az a szerződésértelmezés, hogy mindig csak az adott, konkrét fuvarozási megbízásra vonatkoztatható az ún. versenyjogi tilalom. A fuvarozási megbízáshoz kapcsolódó fuvardíj alóli mentesülést ezért nem eredményezheti, ha a közvetlen kapcsolatfelvételre már csak a fuvarozás teljesítése után került sor. Az elsőfokú bíróság szerződésértelmezésének helyességét a Kúria GK 37. számú állásfoglalásának IV. pontja is megerősíti, mely szerint ha kétséges az általános szerződési feltétel jogi tartalma, úgy azt az értelmezést kell alkalmazni, amely az általános feltételt kidolgozó gazdálkodó szervezettel (jelen esetben alperes) szerződő másik fél (felperes) számára kedvezőbb.

A rendelkezésre álló peradatokból megállapítható, hogy a perbeli konkrét két szerződés esetében ilyen tartalmú szerződésszegés felperes részéről nem történt, az alperes által kért jogkövetkezmény ezért nem alkalmazható. Az elsőfokú bíróság helyes szerződésértelmezéséből következően a kereset elbírálása szempontjából irreleváns, hogy a két szerződés teljesítését követően milyen üzleti kapcsolatfelvételre került sor a felperes és a **X.** Kft. között. Az erre irányuló további bizonyítás emiatt szükségtelen volt, annak mellőzésére eljárási szabálysértés nélkül került sor az elsőfokú bíróság részéről. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a bizonyítási indítvány mellőzés okainak ítélet indokolásából történő kihagyása, az alapvetően helyes pervezetésre való tekintettel nem jelent lényeges eljárási szabálysértést, mivel az ügy érdemi elbírálására ennek kihatása nem volt (BH 1994/405. számú eseti döntés).

Az elsőfokú bíróság a szerződésértelmezési jogkérdésben helyesen foglalt állást a perbeli jogvitában, és a kereseti kérelem megalapozottságát illetően helyes jogkövetkeztetést vont le, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró és írásban fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő felperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. Az ügyvédi munkadíjként megítélt

Az ítéletábra az alperesi fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés e) és f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

S z e g e d , 2015. január hó 5. napján

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.. Dobler László sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
ábrabíró

A kiadmány hitelél:

Tőkéne Terhes Ildikó
tisztviselő